

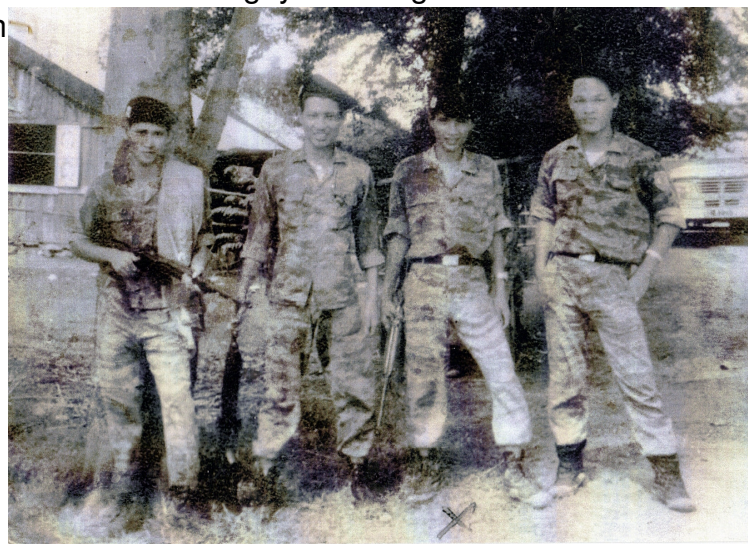
Những ngày hồi đó

Tác Giả: K2 Nguyễn Thành Bình
Thứ Tư: 10 Thángáng 8 Năm 2011 08:07

Hồi ký của cựu SVSQ Khóa 2: Xin trả lời ông trả lời cái ông trả lời sinh tôi ra. Và ông trả lời trả lời tôi cái tôi tôi chưa sinh ra.

NHỮNG NGÀY HỒI ĐÓ

Hồi tôi vui mừng và bất ngờ nhận được hai quý vật tặng mừng sinh nhật không có, không còn. Một là tấm hình chụp chung với Quang 3 Ca, Quang Bốp, Sĩt Cô Đôn nôi “bãi vườn Thơm” thời học giai đoạn I ở trường B binh Thủ Đức. Một là Sổ vở lịch học 235 Biên tập viên của “mã khóa Đào-Tro Biên-tập-viên ngày 28.10.1967 tại Học-Viện Cảnh-Sát Quốc-Gia” do Chủ tịch trường Nguyễn Ngọc Loan ký ngày 11 tháng 11 năm 1967. Quý vật là vì, nhưng gì “liên quan chút cũ”, bà má vợ đã tuồng hồi xưa con kính cựu Bông Tân ở Thủ Đức Sài Gòn năm xưa năm xưa ngày 30 tháng 4 năm 1975 rồi và chính mình thì cũng đã để hồi nó lại trên những xác chết để tặng gió thổi làm kỷ niệm mà chớ y lý thân di tặng chi u ngày 23 tháng 3 năm 1975 tại Quảng Đức với Lâm Đương rồi Nha Trang đến Sài Gòn



Không còn gì! Hồi tôi vui mừng là vì, tấm hình đen trắng của Sĩt gởi cho đó, bản copy Sổ vở

Những ngày hời đở

Tác Giả: K2 Nguy&#n Th&a Bình
Thứ Tư: 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

lời nhä :1205 - TCSQG/NHNV/SVL b&#n L&#i g&#i cho đ, nó còn m&#i tinh, y nguyên, cho mình cảm giác nh&# hi&#n t&#i, hi&#n th&#c, không ph&#i đã dài 43 năm rồi mà vẫn n&# v&#, m&# h&#. Tay cảm, mắt nhìn, lòng b&#i h&#i, nh&# nh&#ng ngày th&#i H&#c vi&#n C&#nh sát Qu&#c gia, National Police Academy chi là! Mình thấy mình rất “cô h&#n” ngày đó còn bây giờ đây, hai chân dang ngang x&#c x&#c trong b&# đ&# tr&#n Th&#y quân L&#c chi&#n “giang h&# t&# chi&#ng”, tay cảm nòng súng ch&#ng đ&#t, là quan nh&# đ&#i “th&#-sinh-cảnh-ph&#ng-cánh-b&#m-ve-s&#u”. Và đây, ông Nguyễn kim H&#c, Nguyễn m&#nh Thúy, Huỳnh văn Tho...v&# Nha C&#nh sát Qu&#c gia Đô thành; Nguyễn văn Nghi, Nguyễn thanh Tùng, Lê s&# Tài...v&# Kh&#i C&#nh sát Đ&#c bi&#t; Vũ kh&#c C&#nh, Phạm đ&#c Hoàng, Đ&#ng văn Th&#... v&#i Nguyễn văn Sáu là tôi đây, ra Nha C&#nh sát Qu&#c gia Vùng I. Những năm 1965, 1966, ...ng&#i sinh viên v&#i đ&#i lính tr&#c m&#t, cảm h&#i đ&#ng qu&#n mài gh&# nhà tr&#ng không dài, nh&#u tr&#c tr&#. Những ngày ng&#i anh em b&#n, làm “đàn thú hoang đói ăn, thèm m&#i” trong c&#n d&#u sôi là b&#ng đó, tôi n&#p đ&#n ch&# n&#y, xin vi&#c ch&# kia, rồi rồi cũng đ&#c B&# Qu&#c gia Giáo d&#c g&#i d&#y Anh văn đ&#i t&#nh Vĩnh bình, rồi đ&#u khóa I Đ&#i h&#c Chi&#n tranh Chính tr&#, rồi là đ&#u khóa II Biên t&#p viên C&#nh sát Qu&#c gia. B&# làm giáo s&#, b&# h&#c Chi&#n tranh Chính tr&#, tôi vào H&#c vi&#n C&#nh sát Qu&#c gia mà tr&#ng tr&#n ki&#n th&#c Biên t&#p viên là gì! T&# l&#p Năm tr&#ng làng vào Trung h&#c tr&#ng t&#nh đ&#n Đ&#i h&#c th&# đô, tôi ph&#i kinh qua bi&#t bao nhiêu phen thì v&#i c&#. Dĩ nhiên, d&# cũng có, khó cũng có nh&#ng, không l&#n nào đáng cho mình nh&# dai nh&# dài cảm m&#t đ&#i ng&#i nh&# k&# thi tuy&#n Biên t&#p viên C&#nh sát Qu&#c gia đ&# vào khóa II H&#c vi&#n C&#nh sát Qu&#c gia. Tôi cảm quy&#t, có nh&#ng ông b&#n tôi thì h&#i đó, bây giờ không nh&# gì cảm hay có nh&# thì cũng cảm h&# ánh trắng lung linh đ&#i giòng n&#c đ&#ng mà thôi. Bài bình luận ngo&#c ngoéo t&#ng Vi&#t hán nh&# thách đ&#, nh&# trêu ng&#i: “Đ&#ng quan chi pháp h&#u tam s&#: vi&#t thanh, vi&#t thân, vi&#t c&#n. Tri th&#c tam gi&#...”. Còn m&#y ch&# nghĩa phía sau n&#a, thấy tôi không nh&# h&#t. Bài d&#ch ra tiếng Anh “Ng&#i cày có ru&#ng” rồi i&#i đ&#t h&#i. Toàn những danh từ mà những thấy “m&#t sách”, “g&#o” thì b&#y giờ cũng đành “au revoir”. Nào “tá đ&#n”, nào “đ&#n ch&#”, nào “ng&#i cày”, nào “trâu cày”, nào “ru&#ng cò bay thấy cánh”, nào “công ch&#c là nô b&#c c&#a dân”. Bài s&# v&#n t&#t, mù m&# c&#n mê h&#n tr&#n. Đ&# thi v&#n v&#n ch&# có ba ch&#ng&#n, g&#n mà bao la m&#t mừng: “Phan b&#i Châu”. Ng&#i ta đ&# không bi&#t đâu mà mò. Bài đ&#a “so sánh kinh t&# hai miền Nam, B&#c Vi&#t nam” nh&# m&#t cái b&#y cò ke ngày nh&# tôi “s&#p” m&#y con gà r&#ng núi Ba hòn ngoài Phan thi&#t. B&#i thấy nh&# nào không bi&#t gì h&#n v&#n đ&# thì “tr&#t qu&#t” nh&# ch&#i. Hai miền Nam, B&#c Vi&#t nam vào cái thì nào, tr&#c hay sau năm 1954? Tr&#c 1954 thì quá cũ mà sau 1954 thì b&#c màn s&#t. Có ph&#i v&#y không mà n&#i đ&#a đ&#m thì Pétrus Ký ở Sài gòn có nh&#u anh em ph&#i b&# ra v&#. Còn n&#a, thì thì đông, l&#y thì ít. Đ&#c đ&#u, m&#t đ&#a ít nh&#t ph&#i đá gi&#i cho ch&#t h&#n m&#i l&#m đ&#a kh&#p b&#n Vùng Chi&#n thu&#t. Ch&#a nói đ&#n n&#n “x&# ô x&# x&#” là con ông cháu cha dành ph&#n chia ch&#c “quota”, làm m&#ng hy v&#ng m&#y thấy bình dân nh&# chúng tôi. Gì&#i thì&#t! Làm sao ông Lê văn Mi&#ng thấy khoa? Tôi cũng khá l&#m ch&#, không thì đ&# mà đ&#u đ&#c h&#ng 24 trong danh sách thì m&#y ngàn ng&#i mà ch&# l&#y ch&#ng 150 m&#ng. Thấy Bùi Bình, ai nói đ&#, đã đ&#u tr&#ng Vi&#t nam Hàng h&#i, n&#m trong khuôn viên Trung tâm Qu&#c gia K&# thu&#t Phú th&# cũng ph&#i ch&#u đ&# khuy&#t. May có thấy đ&#u chính th&#c nào đó ch&#t thì&#t, nó m&#i đ&#c vào h&#c, không thì, đã theo ông Phạm ng&#c L&#y lái tàu Tr&#ng Xuân c&#a ông Tr&#n đình Tr&#ng rồi?

Thong dong vào H&#c vi&#n m&#t cách v&#ng v&# thêm chút ng&#ngáo, tôi nh&# đ&#a tr&# con m&#ng m&#, bay nh&#y b&# v&#ng v&#ng v&#ng, ràng bu&#c trong m&#t t&#p th&# l&# h&#c l&# hu&#. Những ông b&#n tôi, t&# “mái gianh đ&#u đ&#n” ngoài B&#c di c&# t&#i “con cá g&# b&# chong g&# kêu g&#t g&#t” t&#n trong Nam đ&#n “khôn r&#ng, khôn r&#ng chi mô” n&#i mi&#n Trung “nghèo l&#m ai &#i” và ngay cái đ&#t “Th&#y g&#n” n&#y “cái mái mai hi&#u mái bai”. Rau mu&#ng, t&#, giá h&#m bà làng thành món th&#p cảm, xà b&#n làm tôi nh&#c đ&#u. M&#y c&# T&#ng đoàn Thanh niên Tr&# gian, đ&# t&# c&#a ông Th&# t&#ng 37 tu&#i Nguyễn cao

Những ngày hời đó

Tác Giả: K2 Nguyán Tháa Bánh
Thứ Tư:, 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

Kể thật nghiêm túc đánh gian thối nát, tham nhũng vô đáy vênh vác ta đây ngẩng đầu, và ngẩng cao xướng tên. Mọi “khả” trở mắng, mọi rổ rĩ ghê nhà trộm ng đũa hôm sớm mọi, xớ rớ, nhát gừng, thối ngáy. Họ c vịn, vài căn nhà trổ lính nghèo nần trong Biệt khu Thủ đô đã trổ trổ o đám hời n chúng tôi lổ vổ nhau. Thấy Viên trộm ng Đàm trung Mác, hàng Giáng sá, láp Cán bá, ngày theo ngày “nhào”, “nán”, “nán”, “dzát” nháng thá há lán đó thành 2 đái đái, giao cho ông Nguyán ngác Thá coi Đái đôi 101 và La Văn Chung coi Đái đái 102. Tôi Đái đái cáa công tá đáa Kián hòa Nguyán ngác Thá. Mọi hôm nháng ngày đáu, thấy Viên trộm ng là Quán trộm ng Thá ng háng Ngoái háng Đàm trung Mác cho “đám danh” đá biát mát, biát tên mà gái cho danh chính ngôn thuận. Mọi ông nhá con ngái ká bên, mau mắn: “Phan thành Ngác Đái p, Chá sá phòng...”. Tôi không biát áng làm Chá sá phòng gì và Chá sá là cái thá gì. Tôi đáng đáy, đáng nghiêm, chào mát cái ráp: “Nguyán Văn Sáu”. Cháa káp nói tí p thì ông Viên trộm ng đã tá tán: “sáp Cánh sát cáa chúng ta là Đái tá Nguyán ngác Loan tá Sáu Láo. Anh tên Sáu, hán là Sáu Láo. Cám án. Mọi sáp Sáu Láo ngái xuáng”. Cái tên lái thôi “Sáu Láo” tôi, chác phái mang xuáng tuyán dài tá đá. á đây, hán nái nào hát, không biát tá đáu bay vá nhiáu bí danh quá sác. Dĩ nhiên là ông nào ông náy cũng thành tích đáy mình lám mái nái tí ng chá! Và cũng dĩ nhiên có nháng ông đá đát nháng cái tên ká đá, ká lá đán ká các, cháng biát ý nghĩa, nguán gác ra ráng! Mọi ít thôi, tôi vát ra đây chuyán xáa mà không giái thích, bái có nói rõ ra ngán ngành thì dài lê thê, lái mách lòng bái ngày xáa mái váa đát sáa má, máy áng còn đá cháu, bây giá ngày nay già khá đá, máy áng khó tính tháy má! Có gì, xin quý “Ká” xí xóa cho: Minh Máng Du, Nam Cà Cá, Nê Vá Bán Đá còn gái là Nê Bán Máy Bay, Quang 3 Ca, Quang Báp, Quang Kháu, Sát Cô Đán, Thành De Gaulle, Sán Sáa, Tài Tháng, Hác Thái còn gái là Hác Chách, Tâm Osawa, Thanh Bác Khái, Thanh Cá Cá, Thá Kháng còn gái là Thá Quán Tráng, Hánh Commissaire Adjoint còn gái là Hánh Phó Quán Tráng, Chín Đen, Châu Xe Cán, Châu Đáu Bác, Hánh Hát Xoài, Đái p Tá Thiên, Đác Fulro, Hoàng Kháng Tá, Huánh Tùng Lâm, Tráng Tam Táng, Lâm Babylac, Lý Tông Đá, Lán Pháo Bình, Lác Láp Xáng, Kính Xi Đáu còn gái là Kính Voi, Thành Nùng, Thuán Bình Đán còn gái là Thuán Nhà Quê, Thiáu Ù, Tá Bát Gôn, Tài Ngáu Ma Váng, Thân Hác Máu, Vinh Thá Huyát, Hái Heo, Sán Đen, Chá On, Cô Láu, Trần Công Lá, Viên Váng Ngao, Nghi Già, Linh Lác, ... nhiáu lám, làm sao ká cho hát.



Quân trộm ng nào cũng ác nghiệt mát cách thô báy hát nhau là đáy đáa, giam cầm, giát chát “cái tôi đáng ghét”, “le moi est haïssable” cáa Blaise Pascal cá. á đây tôi chá muán nói đán cái riêng, rát riêng cáa Hác ván Cánh sát Quác gia, náu không muán nói là đác biát cáa nháng anh em khóa II Biên táp viên Cánh sát Quác gia. “Nhán cá vi bát thián”, ngáng i ta nói đúng lám. Nháng buái chiáu ránh mát chút, lóng ngóng rái cũng rá nhau “dzát” ra ngoài kia con đáng Lê

Những ngày hời đó

Tác Giả: K2 Nguy&#n Th&a Bình
Thứ Tư: 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

văn Duy&#t r&#p rình âm nh&c, d&#p diu ng&a xe. B&n bè vài đ&a bằng “Đ&&ng Mòn Đàm Trung M&c” âm u, t&i t&#m đ&y bóng ma nh& đang l&m l&i vào chín t&ng đ&a ng&c, m&t l&m l&m lét lét, mi&ng lâm râm “án ma ni bát nh& h&ng” r&i “úm ba la” ch&y. Tôi, Quang 3 Ca, Thu&n Bình Đ&ng, Thành Nùng lì l&m, đ&&ng b&, can tr&&ng t& bên trong Đông đ&c b& áp b&c, leo, tr&ng, tr&ng, bò...lên “B&c T&&ng Bá Linh” cao c& 3 th&&c, r&t xu&ng ngoài kia bên Tây đ&c t& do, con đ&&ng đ&c đ&o Bi&t khu Th& đô d&n ra ch&n ph&n hoa. S&a l&i cái béret, s&i dây n&t, đôi giày b&, b& treillis đ& thiên h& “nhìn quân ph&c, bi&t t& cách” không chê mình th& dân bagaille. B&n th&ng đ&&ng hoàng ra c&ng, có khi anh lính g&t đ&ng nghiêm, chào tay. Đi lòng vòng r&i cũng vào quán cháo lòng c&a bà m& cô n& sinh Gia Long đ&u đ&&ng Yên Đ&, k& Công tr&&ng Dân ch& mà ch&c gh&o năm ba l&i cho đ&i “còn m&t chút gì đ& nh& đ& th&&ng”. L& gì trai t& g&p gái non, chùng chùng lén lén tôi g&i cho cô con gái c&a b& m&t t& gi&y nh& chút xíu chút xiu, vi&t g&n m&y ch& “em d& th&&ng l&m”. Nh& chút xíu chút xiu cu&n tròn b&ng ngón tay út, ông “H&c Chích” đúng là “H&c Th&i” không bi&t làm sao l&i b&t đ&&c. Đêm vào Đ&i đ&i, &ng tru tréo gi&ng h& Tùng Lâm, lê thê: “em.. d& ..th&&ng... l&m! Em..d& .. th&&ng.. .l&m...l&m...l&m ..”. Tôi “c&ng” h&ng nh&ng ch&c không “c&ng đ&” đ&&c cái th&ng ba tr&n Sáu Lèo tôi. Tôi mu&n b&o &ng “fermez la bouche” đi cha n&i, “femez le pot”, cái mi&ng th&i l&i đi cha n&i, nh&ng đ&ch c&n. Vi&c n&y, không ai nh&, ít ai bi&t, t&&ng cũng nên nói ra cho vui th&i H&c vi&n C&nh sát Qu&c gia. Tài li&u m&t c&a M&, 50 năm còn gi&i mã, hu&ng gì chuy&n mình “ba cái l& t&”. “Đi đêm, lâu ngày g&p ma” là chuy&n ph&i x&y ra. M&y l&n, chúng tôi nh&ng th&ng gi&i ngh& “bích h& du t&&ng”, đ&a thì đang ng&c đ&u lên t&&ng, đ&a thì đang lò mò trên t&&ng, đ&a thì đang giơng tay cao đ& đ&&c kéo lên...thì ông Cò Th& đang đ&ng ch& t& h&i nào & d&&i, đ&i h&t m&y th&ng qu& s&, yêu ma, tinh quái!. Có l&n b& tóm mà cũng có l&n ch&y thoát. Nh&ng sáng th& B&y, th&&ng có thêm th&ng Đ&c Fulro l&p thành b&n “Ngũ Qu&”, 3 gi& r&&i hay 4 gi& sáng tinh m&, tr&i đ&t l&ng l&ng, im ph&ng ph&c, b&n “ch&n ăn tr&n qu&n” nhanh nh& ánh sao x&t, đ&t kích “C&c R” c&a m&y anh lính gác c&ng, “ch&u” mau h&n thiên th&ch bay trên Cung tr&i Đao l&. Cũng t&i “ăn quen, nh&n không quen”, chúng tôi b&n đ&a Sáu Lèo, Quang 3 Ca, Thu&n Nhà Quê, Thành Nùng không b& b&t t&i “C&c R” mà th&&ng b& “dính” t&i “B&c T&&ng Bá Linh” vào ch&ng v&ng nh&ng đêm t&i tr&i hay m&a v&n gió vũ. M&t l&n b& cúp phép cu&i tu&n, l&&ng b&n th&ng m&i l&nh, giao h&t cho th&ng Đoàn long Th& không đ&i đi phép, & l&i nu&t tr&n l&n ti&n c&a m&y th&ng “gà m& c&a m&” ngu nh& bò. Đoàn long Th& b&y gi& & đ&u, tr& ti&n l&i cho t&i tao m&y. M&y đánh l&n, đánh gian, đánh “m&”, đánh đ& m? L&i còn b& ông Cò Th& b&t t&i ph&m tr&&ng v& t&i c& b&c. M&y nhóc con c& m&m loa mép gi&i, ch&i d& l&m, ch&i mi&t. &ng đ&ng bên ngoài ghi tên t&ng th&ng, t&ng v& trí, ti&n, bài, l&i qua ti&ng l&i...m&y th&ng b&t m&ng say máu đ& đen đầu có bi&t gì, h&t c&i. “Ch&y”. Th&ng s&ng tay, th&ng u đ&u, th&ng té s&p, th&ng h&c th&ng T& H&i, đ&ng nh& tr&i tr&ng b& &ng n&m c&. Xui t&n m&ng! “Cà ch&n” nh& v&y đó, ra tr&&ng th&ng Hu&nh h&ng Quang t&c Quang 3 Ca đi C&nh sát D&ch&n; Th&ng Nguy&n văn Sáu t& Sáu Lèo là tôi đây ra Qu&ng ng&i ngoài Vùng I, th&ng Hu&nh ng&c Thu&n là Thu&n Bình Đ&ng ra Phú b&n & Vùng II là công b&ng l&m! Than tr&i th& đ&t v&i ai!? Đi&m h&nh ki&m h& s& 25, không b& đá đ&t ra r&a là may. Tôi đ&n Qu&ng Ng&i v&i t&i th&ng Vũ kh&c C&nh, Ph&m đ&c Hoàng bi&t danh Hoàng Kh&ng T&, Đ&ng văn Th& là Th& Chu&t và Tr&n h&u H&nh là H&nh Commissaire Adjoint, H&nh Phó Qu&n Tr&&ng. Đ&t mi&n Trung cho ng&&i mi&n Trung, nh&t là Hu&. Mình không ph&i ng&&i & ngo&i, “đ&ch” có gì mà làm. Tu&i thì già, gi&y t& thì nh&, ông Lê đình Phát b&t lên xe, ch& vào Quang trung cho h&c khóa 6/70 Sĩ quan Tr& b& Th& đ&c 11 tháng ch&i cho b& ghét. Cu&i năm 1971 lên làm Ph& tá Đ&c bi&t & Qu&ng đ&c đ&n “b& đ&a”. Công cũng có, t&i cũng có. Công là b&t tr&n & y ban Hành chánh và H&i đ&ng Nhân dân xã Đ&o nghĩa ho&t đ&ng C&ng s&n; B&t 7 th&ng “cán ng&” v&i súng AK, l&u đ&n, phóng l&u B-40, radio transistor... đ&nh “chi&m đ&t giành dân” ngay

Những ngày hời hợt

Tác Giả: K2 Nguy&n Th&a Bình
Thứ Tư: 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

sau một ngày ký Hiệp định Paris ở Nghi xuân, được Anh dũng Bội tình của Trung tá Trần Trọng Kiên Tiều khu trưởng Nguyễn hân Thiên; Phóng kích bắn hai tháng Viếng và rồi chuyển cha mẹ và thân gia đình, đem về 3 súng AK và "lôi xác tôi nó ra bắn ngay ba Địch xuyên", theo lệnh Địch tá Trần Trọng Phụng văn Nghìn. Tôi là "không hợp tác với Phóng trí viên M", "đánh một Trung sĩ Trung tâm Hành chánh Tiều và gia đình đông Gia nghĩa" và nhất là "địch có 7 tháng tù mới bắt mẹ và tháng trưởng của tôi". Trung tá Nguyễn hân Hoàng đứng lên Thiều tá. Chuồn tiếng Huân thối Tây đang cần đầu bao tay hành h, chửi thào lên: "Địch má! Tháng đó của dzô tù là mai, còn Tá với tôi tháng. Dẹp". Phóng rí! Xếp "dẹp" là đúng quá trời đất rồi. Cũng đây, một lần phóng kích nổ củi chửi phóng Nghĩa chánh, tôi nhớ sự kiện không chết nhưng Thiều tá Trần Trọng phòng 2 Tiều khu bắn Chúa đòi với chửi sấm quá với vài anh lính phóng tháng ng tháng theo hân. Đêm đó, với tôi hỏi "sao anh buồn?" "ông Trần này chết một cách oan uổng, tức t, vô lý bởi cái ông "Trần Trọng Nguyễn Mạnh Thẳng" bắt tài, của chửi là Trung tá Cao Văn Chấn", tôi trả lời. Tôi tháng ông bắn Trần già còn bà xã trốn Địch lập và nhưng chiểu hợp trong Tiều khu. Đầu tháng Giêng năm 1975, ông bắn tháng khóa Nguyễn văn Tiến, là Trần Bội Tôn, được là Thiều tá Chẩn trưởng Cảnh sát Quốc gia tên Phóng long đọt bẩy con te tua chuyển lên Gia nghĩa tên n di tên. Phóng long giáp ranh phía Nam tên Nguyễn đức đã một. Một tên đầu tiên của Việt nam Cộng hòa lọt vào tay Cộng sản Bắc việt. Sáng ngày 8 tháng 3 năm 1975, tôi qua cửa 14 trên sông Sérépok gia hai tên Darlac và Nguyễn đức lập cu. Ban đêm thu một đánh ngay vào đêm hôm đó và bắt chiểu. "Tang đi tên tháng hời!" Ông bắn Quang, khóa I Biên tập viên, Thiều tá Trần Nguyễn F Địch bắt Darlac mới nói chuyện với nhau ở Trung tâm Thăm vấn "Provincial Interrogation Center" ngày hôm qua đó, bây giờ đã ra ngoài thiên cơ? Chiểu tranh! Đầu là tháng ng ngáo nhưng cũng là đầu rít rào nổ tâm, tôi không đầu đởc long lanh giết nổc một nổ đầu, nổ buồn. Nguyễn đức nổ m trên tên b th đ ch: Tây, tên Mondolkiri của Kampuchia; Bắc, tên Darlac và Nam, tên Phóng long đã lọt vào tay Cộng sản. Đông bắc, tên Tuyên đức, Đông nam, tên Lâm đức đang chửi r, ki m đức ng ch. Th xã Gia nghĩa lên không phóng một cái nghĩa đầu tên nh đã bắt đầu x x ch, nhúc nhích, tìm đức ng "tử vi tháng sách". Mẹ và tên không còn th y ai. Ông Địch tá đầu tên l m la l m lét c c i tr c thẳng "biển" với Lâm đức đ p chặn rung đùi b n. Ông Trung tá Chẩn trưởng Cảnh sát Quốc gia đi công tác về Sài gòn, không ngu lên lời cái x ng c ta đang tìm đức ng "quốc gia truy phong". Mẹ ông Trần Nguyễn ty n, ngo i tòa Hành chánh tên đã "thẳng" tay thu khai thiên lập đ a, đầu còn một ai. Một chiểu, đài BBC đức tin "th xã Gia nghĩa đã bắt Quân đội Bắc việt tên công" khi chúng tôi đang ng i u ng nổc trà, tán g u trên "lô c t" mới làm xong buổi sáng và tên Viếng và thì còn đang nổ m ng trong r ng sâu thăm th m, xa l c xa l tên đầu đầu. Ông M c s H hiểu H đ t con chiêm bán mẹ ng ch y tr n r i ch y v. Dân chúng i i ng c xuôi dò đức ng chui kh i th xã đang cần h p h i. Lo n! Sáng 23 tháng 3 năm 1975, sau buổi họp bắt tháng ng, Tiều khu và Bộ chỉ huy Cảnh sát Quốc gia đức lòng "b" Nguyễn đức, quy t ch y l y thân gi i là "di tên" lúc 1gi 30 chiểu. Cái tháng "quy" ngày xa Sáu Lèo ở H c vi n, bây giờ Địch úy, Phóng tá Địch bắt hay Trần Nguyễn F Địch bắt hay Chánh s Cảnh sát Địch bắt cũng "ch y". Ch y xu ng Lâm đức ng, ch y v Nha trang, ch y vào Sài gòn và ch y vô tù gi i là "h c t p c i t o" 9 năm trong r ng, ăn "bo bo", "s n dui", "m m ch p"...nhìn nhau chết đ n ch t mòn, với ngâm câu "nhin th t b t nhin th nh c"! Su i máu, An đức ng, Yên bá, Hoàng liên s n, Lào cai, Vĩnh phú, Thanh hóa, tôi đức c th, gi i là "ra tr i" ở tr i tù Z.30C Hàm tân năm 1984. B i th ng cũng có, ghét cũng có và mình cũng đức bắt quá, nên trong tù còn mang thêm nhi u bắt danh ng ng "Sáu Franc", nghe sao "Pháp thu" quá trời của cái ông bắn Bắc k 54, ông Địch úy Lu t s Khiểu h u Đi n ng ba ông T t ng cho với cái nghĩa ng gi i thích là "Sáu Tháng Tháng", th i t chung đ i G ch của tên cán b bò vàng Gi i nghê ngh ch, ng ng

Những ngày hời đó

Tác Giả: K2 Nguy&n Th&a Bình
Thứ Tư: 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

nghe u làm “Qu&n giáo” ở tr&i Trung &ng s& 1 Lào Kai ngoài B&c đối ch&t cha mà &nh cũng ch&t cha. B&n cán b& “ba đ&i b&n c& nông” đ&t th&y m&, b&t ch&&c đ&c cà l&m cà c&p Vi&t không ra Vi&t mà Pháp không ra Pháp là anh “Sáu Ph& Ph& R&ng”. Còn “Sáu Suy&n” là Sáu c& chán “lao đ&ng là vinh quang” thì lên c&n suy&n, cái b&nh thâm niên c& đ& t&&ng m&y &n đã ch&t & Yên Bái, Vĩnh phú r&i. Và Sáu Đ&u Bò, theo tên cán b& Tu&n có bi&t danh là Tu&n Lé coi đ&i Lâm s&n & tr&i tù Thanh lâm thu&c t&nh Thanh hóa gi&i thích r&ng: “Anh là k& đ&u s&, là đ&i bàng, là đ&i ca... xúi gi&c, sách đ&ng”. Sau ngày “ra tr&i”, m&y ông bà Khu ph&, m&y ông bà Công an khu v&c, Công an ph&&ng, Ph&&ng đ&i, Xã đ&i, M&t tr&n T& qu&c...k&m k&p ri&t 8 năm tr&i phó th&&ng dân đ&i “Ng&y”, mình không có đ&t s&ng! Mình, b&n bè mình là nh&ng đ&a b& v& b&, v& khinh th&&ng, v& sai v&t, xóm làng chê, Vi&t c&ng ghét, th&&ng vàng h& cám đ&ng: bán cà rem, đ&p xích lô, đánh xe bò, làm thuê, v&c m&&n, bán gi&y s&, bán thu&c &, vá xe đ&p, th&i bong bóng, bán c&c k&ng, &&m rác, mua ve chai lông v&t, mài dao kéo, lang thang c& c&u n&i “vùng kinh t& m&i” s&ng đ&i không th&y đâu bóng dáng t&&ng lai. Đau bi&t là bao nhiêu! Ê ch& bi&t là bao nhiêu! Ng&&i Vi&t ta thì “Sau c&n m&a, tr&i &i sáng” có ph&i d&ch t& ti&ng Pháp “Après la pluie, le beau temps”, nh&ng ông già HO đ&&c qua M& đ& kh&, t& do, s&ng còn m&t chút ý nghĩa cu&i đ&i?

H&i ký là vi&t &i s& th&t đ&i mình, đ&i ng&&i, s& vi&c m&t cách ngay th&ng, đúng đ&n, vô tình. M&y ai bình t&nh vi&t cho đúng nó nh& v&y là nh& v&y? Ph&n vì quá nhi&u chuy&n x&a không nh& h&t, ph&n thì trí nh& b& đ&o g&t b&i th&i gian mà mù m&, ph&n vì tính “nhân chi ho&n t&i hi&u vi nhân s&”, “con ng&&i có cái b&nh là hay làm th&y đ&i”, h&i ký đ& tr& thành nh&ng ngoa ngôn, huy&n ho&c, vi&n vong, t&u. Bài vi&t n&y, tôi nh& đâu nói đó nh& là m& bông bong gió th&i b&nh b&ng còn sót &i n&i ni&m c& c&u nh& Saint Rémi nói “Hãy đ&t đi nh&ng gì ng&&i tôn th& và hãy tôn th& nh&ng gì ng&&i đã đ&t đi”, “BrÛle ce que tu sadoré et adore ce que tu as brÛlé” mà th&y L&&ng đ&y Anh vẫn đ& Nh&t C tr&&ng Trung h&c Chu văn An, Sài gòn &i thích nói ti&ng Pháp, nh&t là nh&ng t& t&&ng c&a nh&ng tri&t gia, thi sĩ...nh&c t&i nh&c lui cho tôi nh&p tâm mà thu&c lòng đ&n bây gi& có quên đ&&c đâu. Đ&u không coi nh& m&t h&i ký nh&ng “cái tôi” đã đ& th&ng tôi vi&t th&c ch&ng nào hay ch&ng n&y, không xen vô. Đ&i ng&&i ng&n ng&i ch&ng “th&t th&p c& lai hi”, đâu d& “ba v&n sáu ngàn ngày”. B&n bè thu& đó, ng&&i m&t n&m im thin thít r&i theo bóng trăng sao, muôn thu& cô đ&n, heo hút, m&t mừng! K& còn, già c& kh&p kha kh&p kh&nh, ng&m ngủi nh& chút dĩ vãng vàng son rêu nh& th& hoài ni&m m&t th&i đáng nh& m&t đ&i thoáng qua b&c tranh v&n c&u. Xin m&&n bài th& Ngã tích V& sinh th&i c&a V&&ng ph&m Chí th&i S& Đ&&ng mà k&t lu&n:

“Tích ngã v& sinh th&i

Minh minh vô s& tri

Thiên công h&t sinh ngã

Sinh ngã ph&c hà vi

Vô y s& ngã hàn

Vô ph&n s& ngã c&

Hoàn nhĩ thiên sinh ngã

Hoàn ngã v& sinh th&i”.

Và m&o mu&i, xin đ&&c thoáng d&ch nh& sau:

“X&a, th&i tôi ch&a sinh ra

Âm âm u u có bi&t gì đâu

Ông tr&i b&ng sinh tôi ra.

Sinh tôi ra đ& làm gì?

Không có áo qu&n m&c, b& &nh

Những ngày hời đó

Tác Giả: K2 Nguy&#n Th&a Bình
Thứ Tư, 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

Không có c&#m ăn, b&#m đ&#m.

Xin tr&#m i ông tr&#m i cái ông tr&#m i sinh tôi ra

Và ông tr&#m i tr&#m i tôi cái th&#m i tôi ch&#m a sinh ra”

NGUY&#n TH&a BÌNH

Kansas City, Missouri